

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 120

Ақойид

**Шинохти халифаи Худованд дар
замин**

**Аҳволи Маҳдӣ ва заминасозӣ
барои зухури ӯ**

Нависандаи пурсиш:

Яъкуби

Аҳволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зухури ӯ

بسم الله الرحمن الرحيم

Нависандаи пурсиш: Яъқуби

Тарихи пурсиш: 05/03/2016

Чанд суъол дорам:

1 . Чигуна мешавад Маҳдӣ ҳазорон сол умр кунад, вале дар хангоми зухур дар синни худуди чиҳил солағӣ бошад? Асҳоби Каҳф вақте аз хоб баланд шуданд ва диданд дар миёни мардуми замон наметавонанд зиндагӣ кунанд талаби марг карданд; Чун онҳо аз наводағони худ ки пас аз сесад сол пирамард ё пиразан шуда буданд ҷавонтар буданд ва ин бар хилофи қавонини ройиҷи дунёст.

2 . Аҳмади Касравӣ дар китобҳояш мисли шиъагарӣ ва ... вучуди Маҳдиро зер суъол бурда ва далили онро адами посухгӯи уламои дин медонад. Мегӯяд уламо дар қиблаи вучуд ва зухури Маҳдӣ посухгӯ нестанд ва мӯътақиданд Маҳдӣ дар ҷазираи Ҳазро дар рафо зиндагӣ мекунад ва ҳар мавқеъ Худо салоҳ бидонад зухур мекунад... аз тарафе бархӣ уламо мисли оқои Баҳчат мегӯянд Маҳдӣ дар биёбонҳо ва дарраҳои Ҳиҷоз ё Ироқ ё Хуросон ба далили ғурбат дарбадар ва хоёф аст ... дар ин бора бештар тавзиҳ диҳед.

Посуҳ ба пурсиши шумораи: 15

Тарихи посуҳ ба пурсиш: 05/03/2016

Лутфан ба нуқоти зер таваҷҷуҳ фармояд:

1 . Ҳар чанд дар бораи ҳаққонияти Маҳдӣ миёни мусалмонон ихтилофе нест, вале дар бораи вилодати ӯ аз Ҳасани Аскарӣ фарзанди ҳаштуми Ҳусейн ибни Алӣ ибни Абӣ Толиб миёни онон ихтилоф аст; Ба ин тартиб ки шиъа ва шуморе аз аҳли суннат монанди Муҳаммад ибни Юсуфи Шофеъӣ дар Ал-Баён (с521), Шабланҷӣ дар Нурул Абсор (с186), ибни Сабоғи Моликӣ дар Ал-Фусилил Муҳимма (с282), Шабровии Шофеъӣ дар Ал-Итиҳоф (с178), Сабт ибни Ҷувзӣи Ҳанбалӣ дар Тазкиратул Хавос (с363), Абдулваҳоби Шаъронӣ (ба нақл аз ӯ дар Машориқул Анвор, с113) ва бархӣ дигар бо истинод ба ахборе ки аз аъимаи аҳли байт расидааст

Аҳволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зуҳури ӯ

мӯътакид ба валодати ӯ аз он бузургвор дар соли 255 қамарӣ ва таъбан тӯли умри ӯ ҳастанд ва соири мусалмонон ки ин ахборро собит намедонанд чунин эътиқоде надоранд, бал мӯътакиданд ки ӯ дар ҳар замоне мумкин аст мутавааллид шуда бошад ё мутавааллид шавад ва таъбан умрӣ оддӣ дорад. Бо ин ҳол, бино бар назари гурӯҳи нахуст, Маҳдӣ <<Ҳазорон сол>> умр накарда, балки ҳазору сад ҳаштоду ду сол умр кардааст –бе онки монанди асҳоби Каҳф ба ҳоб фуру рафта бошад– ва чунин умре дар Ислому муҳол шумурда намешавад; Чароки пеш аз ӯ бархӣ дигар аз ҳулафои Худованд монанди Нух алайҳи салом низ доштаанд ва ба бархӣ дигар аз онон монанди Исо, Хизр, Илос ва Сулаймон алайҳиму салом низ нисбат дода шудааст ва бо ин васф, далиле барои истибъоди он вучуд надорад, магар бино бар мабнӯи табиъатгароён ки ба Худованд ва қудрати бекарони ӯ бебоваранд ё мабнӯи яҳудиён ки дасти ӯро аз бахшӯиш баста медонанд; Чунонки дар бораи онон фармудааст: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ (Моъида/64); <<Яҳудиён гуфтанд ки дасти Худованд баста аст! Дастонашон баста бод ва лаънат бар онон ба сабаби чизе ки гуфтанд! Балки ду дасти ӯ боз аст ва ҳар гуна ки бихоҳад мебахшояд>>; Ҳамчунонки зуҳури Маҳдӣ бо симои мардӣ чиҳил сола –ҳох ба иқтисои саломати таъи ӯ бошад ва ҳох ба иқтисои қарохати ӯ– баъид нест; Ҷуз онки мубтанӣ бар ривоёти воҳид аст ва аз ин рӯ, наметавон онро қатъӣ донист; Чароки ривоёти воҳид дар Ислому –чунонки аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло дар китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислому>> (с171) таъйин фармудааст– ҳуҷҷият надоранд.

2 . Посухгӯ набудани олимони мусалмон дар бораи Маҳдӣ, ба маънои вучуд надоштани Маҳдӣ нест, бал ба маънои ҳоён будани олимони мусалмон аст ки вазифаи худ дар қиблаи он ҳазратро тарк кардаанд ва ба ҷойи талош барои бозгардондани ӯ ба ҷойгоҳи худ, худро дар ҷойгоҳи ӯ қарор додаанд! Вагарна аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло низ як олими мусалмон аст ки ба ҳамаи пурсишҳои бепосух дар бораи Маҳдӣ посух гуфта ва барои бозгардондани ӯ ба ҷойгоҳаш қиём фармуда ва аз ҷону мол ва обурӯи худ гузаштааст. Бино бар назари ин бузургвор ки

Аҳволи Маҳдӣ ва заминасозӣ барои зухури ӯ

дар китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислому>> (с279 то 302) табиин шуда, Маҳдӣ дар ҷазираи хиёлии мавсум ба <<Хазроъ>> нест, балки дар миёни мардум аст ва дар сурати эҷоди муқаддамоти лозим тавассути онон барои ҳокимияташ, ба ҳокимият даст меёбад ва ин муқаддамоти лозим, шароитӣ ғайрилода ва ғайри табиӣ нест, бал шароитӣ оддӣ ва табиӣ аст ки барои даст ёфтани ҳар каси дигаре ба ҳокимият зарурӣ аст ва аз тариқи ирода ва иқдоми ҷамъӣ иддаи кофӣ аз мардум ҳосил мешавад.

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Ҳошимии Хӯросонӣ
Бахши посухӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислому»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хӯросонӣ ҳафизаҳулоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки мавриди
баҳо

Сайтҳои Facebook
пайгоҳ

Сайтҳои Telegram
пайгоҳ